

idet Activerne indløses og nye indkøbes; saa skal Amtmanden udslette sin Paategning og derom underrette vedkommende communale Bestyrelse eller Sogneforstanderskab, som derefter har at paasee, at Bærgen for den Umyndiges Midler indkøber andre Activer. Er her dog ikke nu et Moment, hvor der paahviler Bærgen et overordentligt stort Ansvar, og hvor man maa indrømme, at det Tilshyn, der søres med ham, langtfra indeholder nogen Garanti? Jeg skal dernæst blot henstille til alle de Medlemmer, der kende navnlig Sogneforstanderskabernes Maade at være paa, og efter hvilke Hensyn Sogneforstanderne vælges, om det, hvor heldigt Sogneforstanderskabet end kan være sammenfat, vil være et Hverb, man med Held kan overdrage til disse communale Bestyrelser, at føre Tilshyn med Bærgerne og gjenneemgaae deres Regnskaber, og nu endelig Amtmanden! Hvilken stor Virksomhed har man ikke tænkt sig, at han skulde udøve i den hele Bestyrelse, men hvorledes er det muligt, at han kan overkomme det? Hvad Amtmandens Virksomhed overhovedet angaaer, forekommer det mig, at den Tanke maa paatrænge sig, at naar man ikke veed nogen anden Autoritet, der kan udføre et Hverb, nævner man Amtmanden, og det uden Hensyn til, om han kan udføre det eller ikke. Betragter man derimod de Forandringer i Administrationen, der kunne være ønskelige eller nødvendige, bør det sandelig ikke være Opgaven at drage Amtmanden ned til Forretninger, han nu ikke har, hvorimod det maa være Opgaven at tage mange Forretninger bort fra Amtmanden og lægge dem over til Autoriteter, som ere mere underordnede end Amtmanden, og derimod lade Forretninger, der nu udføres i Ministeriet, gaae over til Amtmanden. Det af det ærede Medlem for Maribo Amts 1ste Valgkreds (Vuel) stillede Forslag skal jeg ikke indlade mig paa. Jeg antager, at det ikke let er tænkeligt, at dette Forslag skulde faae Thingets Majoritet. Det er vel muligt, at Forslagets Tanke i og for sig kan være ganske heldig — jeg troer det imidlertid ikke — men saaledes som Tanken er udsørt i Forslaget, troer jeg det er tilstrækkelig vist, at den ikke kan gjenneføres. Nu Gæt skal jeg herom

bemærke. Det ærede Medlem har sagt, at Forslaget indeholdt noget Gammelt, thi der var her kun Spørgsmaal om at overføre det, man kjennte i Kjøbstæderne, til Landet. Nei, dette er langtfra Tilfældet. I Kjøbstæderne er Forholdet saaledes, at der er Overformyndere, der have Bestyrelsen af de Umyndiges Midler, men saaledes, som Forholdet her tænkes udført paa Landet, er det i Grunden Bærgen, der i det Væsentlige har Bestyrelsen af de Umyndiges Midler, og man maa indrømme, at den Ordning, der saaledes foreslaaes med Hensyn til Landet, ikke har den fjerneste Lighed, hverken med hvad der findes Sted i Kjøbstæderne, eller overhovedet med, hvad vi kende her.

Angaaende det tredie Forslag, der gaaer ud paa, at Staten siger til Amtscommunerne, at de skulde overtage Byrden af de Umyndiges Midlers Bestyrelse og tillige Ansvaret, maa jeg sige, at det er et Forslag, som navnlig ved første Diekast har noget meget Tiltalende ved sig. Det er saa naturligt, at hvert Amt har de Midler af denne Art at forestaae, som der findes; man har ikke langt til Amtmanden eller til det Sted, hvor Overformynderiet har sit Sæde, og det er rimeligt, at de Penge, der ere komne ind fra Amtets Umundige, ogsaa ville flyde tilbage til de af Amtets Beboere, der kunne yde tilstrækkelig Sikkerhed. Endvidere tilspør man, at dette er et Skridt henimod en Decentralisation, det er Noget, der bidrager til at nære den communale Aand, det er Noget, som stemmer med Principerne om Selvregjering; følger man derimod Regjeringen eller Udvalgets Fleertal, skaber man nye Embedsmænd. Det er altsaa Noget, som ved første Diekast har noget Tiltalende ved sig og en særdeles god Klang; men det forekommer mig ikke, at Forslaget selv fortjener Bisald. Ganske vist skal man bidrage til Selvregjering og Udvikling af den communale Aand, men skeer dette virkelig ved, at man paalægger Amtscommunerne at overtage en Forretning, som man dog maa erkjende ikke vedkommer dem, og som de slet ikke skjotte om at have med at bestille? Gæt er jo dog, at man virker hen til, at Communerne i Bestyrelsen af deres egne Anliggender faae friere Hænder, og end-